

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาชนบทซึ่งเป็นรากฐานของความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศไทยจำเป็นต้องเริ่มพัฒนาสถาบันครอบครัวของเกษตรกรในชนบท นั่นคือ การพัฒนาสมาชิกครอบครัวเกษตรกร ซึ่งได้แก่ พ่อบ้าน แม่บ้าน และบุตรหลาน ให้ตระหนักรถึงภาระหน้าที่ความรับผิดชอบร่วมกันในการประกอบอาชีพการเกษตร รวมทั้งคุณภาพชีวิตของครอบครัวด้วย จากรายงานโครงสร้างประชากรและกำลังแรงงานของประเทศไทย ปี 2532 (กรมแรงงาน, 2532) ได้แสดงจำนวนประชากรแรงงานสตรีเมื่อยุคปัจจุบัน 14.67 ล้านคน ในจำนวนนี้เป็นสตรีทั่วไปจำนวน 12.15 ล้านคน และเป็นสตรีที่ประกอบอาชีพการเกษตร จำนวน 6.63 ล้านคน หรือประมาณครึ่งหนึ่งของสตรีในชนบทซึ่งมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเกษตรมาก แม่บ้านเกษตรกรหรือสตรีเกษตร นับว่าเป็นผู้มีภาระกิจมากที่สุดในครอบครัว คือ ประการแรก บทบาทเชิงครัวเรือน อันได้แก่ กิจกรรมการดูแลบ้าน การรับ-จ่ายเงินค่าอาหาร การรักษาพยาบาลสมาชิกในครอบครัว การอบรมเลี้ยงดูบุตรหลาน การจัดกิจกรรมและสวัสดิการอื่น ๆ เพื่อสมาชิกในครัวเรือน ประการที่สองบทบาทเชิงเศรษฐกิจต่อการพัฒนาการเกษตร ซึ่งประกอบกิจกรรมที่ให้ผลผลิตทางเศรษฐกิจภายในครัวเรือนและสังคม อาจจะให้ผลตอบแทนในรูปตัวเงินหรือไม่ก็ได้ แม่บ้านเกษตรกรจะมีส่วนร่วมด้านแรงงานตามอาชีพของครอบครัวและเวลาที่ใช้ทำงาน จากการเปรียบเทียบระหว่างเกษตรกรชายกับเกษตรกรหญิง พบร้า เกษตรกรหญิงทำงานในไร่น้อยกว่าเกษตรกรชาย แต่ถ้าร่วมงานในไร่นากับงานบ้านเข้าด้วยกันแล้ว เกษตรกรหญิงใช้เวลามากกว่าเกษตรกรชาย (พีงพิศ, 2528) แม่บ้านเกษตรกรหรือสตรีเกษตร มีบทบาทการมีส่วนร่วมในด้านการตัดสินใจและกระทำการเปลี่ยนแปลงวิถีการประกอบอาชีพหรือวิธีการผลิตในกิจกรรมบางอย่าง เช่น การปลูกหม่อนเลี้ยงไนน์

ผู้ตัดสินใจหลักจะ เป็นสตรี เกษตร บทบาทของแม่บ้านเกษตรกร ในด้านการเพิ่มรายได้ของครอบครัว โดยเป็นแรงงานที่ได้รับค่าจ้างทำงานในไร่นาของคนอื่นและงานนอกเหนือการเกษตรอีกด้วย ประสิทธิภาพ สุ่มทั้ง ยังมีบทบาทด้านการเรียนรู้เทคโนโลยีการเกษตร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ทั้งนี้ เพราะ สตรีเกษตร ในปัจจุบันสนใจที่จะรับฟังข่าวสารต่าง ๆ และใส่ใจในการรับความรู้ด้านอาชีพและ อื่น ๆ เพิ่มเติมจากเจ้าหน้าที่ของทางราชการ และนำไปทดลองประกอบอาชีพ (นงลักษณ์ และ คนอื่น ๆ, 2531)

กรมส่งเสริมการเกษตร ได้เริ่มดำเนินการส่งเสริมให้แม่บ้านเกษตรกร รวมตัวเป็น กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร ตั้งแต่ปี 2518 เป็นต้นมา เพื่อให้แม่บ้านเกษตรกรเป็นศูนย์กลางในการรับ บริการความรู้ด้านเทคโนโลยีเกษตร การที่จะดำเนินงานส่งเสริมเทคโนโลยีให้ได้ผลตามวัตถุ ประสงค์ จึงจำเป็นต้องศึกษาปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญของแม่บ้านเกษตรกร คือ "ทัศนคติที่มีต่องาน ส่งเสริมเทคโนโลยีเกษตร" แต่เนื่องจากไม่เคยมีการศึกษาทัศนคติของแม่บ้านเกษตรกร ให้ห้องที่จังหวัด น่านมาก่อน จึงเห็นสมควรทำการศึกษา ทัศนคติของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรที่มีต่องานส่งเสริมเทคโนโลยี เกษตร เพื่อจะได้ทราบข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่งานเทคโนโลยีเกษตร รวม ทั้งปัญหาอุปสรรคหรือข้อบกพร่องที่ควรแก้ไข เพื่อจะได้ปรับปรุงงานส่งเสริมเทคโนโลยีเกษตรในห้องที่ ที่วิจัย และในห้องที่อื่น ๆ ตลอดจนปรับปรุงนโยบายงานส่งเสริมเทคโนโลยีเกษตรในระดับผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ส่งเสริม แม่บ้านเกษตรกร ตลอดจนหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย

วัตถุประสงค์ของภาระวิจัย

การวิจัยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาลักษณะพื้นฐานทั่วไปของแม่บ้านเกษตรกร
2. เพื่อศึกษาทัศนคติของแม่บ้านเกษตรกรที่มีต่องานส่งเสริมเทคโนโลยีเกษตร
3. เพื่อศึกษาเบริญบที่ยกเป็นปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อทัศนคติของแม่บ้านเกษตรกร ที่มีต่องานส่งเสริมเทคโนโลยีเกษตร
4. เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการในอนาคตของแม่บ้านเกษตรกรที่เกี่ยว ข้องกับงานส่งเสริมเทคโนโลยีเกษตร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับเจ้าหน้าที่งานเcongkij กษetr ใน การปรับปรุงงาน congkij กษetr ให้เป็นที่ยอมรับแก่แม่บ้านเกษตรกร ในห้องคืนที่ทำการวิจัย หรือ ในห้องคืนที่มีสภาพคล้ายคลึงกัน
2. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารของกรมส่งเสริมการเกษตรในการปรับปรุงหรือแก้ไขนโยบายเกี่ยวกับงาน congkij กษetr
3. เพื่อเป็นผลให้แม่บ้านเกษตรกรได้รับการส่งเสริมเกี่ยวกับงาน congkij กษetr ที่ดียิ่งขึ้นในอนาคต

สมมติฐานของการวิจัย

1. แม่บ้านเกษตรกรที่มีอายุน้อยจะมีทัศนคติที่ดีต่องาน congkij กษetr มากกว่าแม่บ้านเกษตรกรที่มีอายุมาก
2. แม่บ้านเกษตรกรที่มีการศึกษาสูง จะมีทัศนคติที่ดีต่องาน congkij กษetr มากกว่าแม่บ้านเกษตรกรที่มีการศึกษาต่ำ
3. แม่บ้านเกษตรกรที่มีรายได้สูง จะมีทัศนคติที่ดีต่องาน congkij กษetr มากกว่าแม่บ้านเกษตรกรที่มีรายได้ต่ำ
4. แม่บ้านเกษตรกรที่มีบุตรน้อย จะมีทัศนคติที่ดีต่องาน congkij กษetr มากกว่าแม่บ้านเกษตรกรที่มีบุตรมาก
5. แม่บ้านเกษตรกรที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมของกลุ่มแม่บ้านสูง จะมีทัศนคติที่ดีต่องาน congkij กษetr มากกว่าแม่บ้านเกษตรกรที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมของกลุ่มแม่บ้านต่ำ

ขอบเขตของการศึกษาวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการศึกษาทัศนคติของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรที่มีต่องานส่งเสริมเconกิจเกษตร อำเภอเมือง จังหวัดน่าน โดยการสัมภาษณ์ ใช้คำถามแบบปลายเปิดและปลายเปิดเพื่อให้ทราบถึงข้อมูลพื้นฐาน ทัศนคติ ปัญหาและความต้องการของแม่บ้านเกษตรกร ที่มีต่องานส่งเสริม conกิจเกษตร

นิยามศัพท์

“ทัศนคติ” หมายถึง ความรู้สึกทางจิตใจของแม่บ้านเกษตรกรหลังจากได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับการส่งเสริม conกิจเกษตร โดยอาจแสดงออกมาให้เห็นในลักษณะบาก เช่น สนใจ พ่อใจ สันပสุน หรือลักษณะลบ เช่น ไม่สนใจ ไม่พ่อใจ และขัดข้อง

“ระดับทัศนคติ” หมายถึง ระดับความรู้สึกทางจิตใจของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรที่มีต่องานส่งเสริม conกิจเกษตร จะสังเกตแล้วว่า ได้จากการความคิด ความรู้สึกของแม่บ้านเกษตรกร ซึ่งตอบสนองต่อแบบสัมภาษณ์วัดทัศนคติที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ในด้านการประมาณค่าทัศนคติของแม่บ้านเกษตรกรที่มีต่องานส่งเสริม conกิจเกษตร ทั้งลักษณะการดำเนินงาน conกิจเกษตรและเจ้าพนักงาน conกิจเกษตร กำหนดให้คะแนนความข้อย่ออยู่เป็น 5 ระดับ คือ

ระดับ 5 (มากที่สุด) หมายถึง สนใจมากที่สุด ต้องการมากที่สุด เนrmะสนใจที่สุด พ่อใจมากที่สุด เข้าใจมากที่สุด น่าสนใจมากที่สุด ติดตามมากที่สุด ช่วยเหลือมากที่สุด คะແນน สำหรับระดับนี้เท่ากับ 5 คะแนน

ระดับ 4 (มาก) หมายถึง สนใจมาก ต้องการมาก เนrmะสนใจ พ่อใจมาก ใช้มาก สามารถมาก เข้าใจมาก น่าสนใจมาก ติดตามมาก ช่วยเหลือมาก คะແນนสำหรับระดับนี้เท่ากับ 4 คะแนน

ระดับ 3 (ปานกลาง) หมายถึง สนใจปานกลาง ต้องการปานกลาง เนماะสมปานกลาง พอยใจปานกลาง ใช้ปานกลาง สามารถปานกลาง เข้าใจปานกลาง น่าสนใจปานกลาง ติดตามปานกลาง ช่วยเหลือปานกลาง คะแนนสำหรับระดับนี้เท่ากับ 3 คะแนน

ระดับ 2 (น้อย) หมายถึง สนใจน้อย ต้องการน้อย เนماะสมน้อย พอยใจน้อย ใช้น้อย สามารถน้อย เข้าใจน้อย น่าสนใจน้อย ติดตามน้อย ช่วยเหลือน้อย คะแนนสำหรับระดับนี้เท่ากับ 2 คะแนน

ระดับ 1 (น้อยที่สุด) หมายถึง สนใจน้อยที่สุด ต้องการน้อยที่สุด เนماะสมน้อยที่สุด พอยใจน้อยที่สุด ใช้น้อยที่สุดสามารถน้อยที่สุด เข้าใจน้อยที่สุด น่าสนใจน้อยที่สุด ติดตามน้อยที่สุด ช่วยเหลือน้อยที่สุด คะแนนสำหรับระดับนี้เท่ากับ 1 คะแนน

คะแนนเฉลี่ยที่ได้นำมาแบ่งเป็นช่วง ๆ เพื่อพิจารณาทัศนคติของแม่บ้านเกษตรกร ดังนี้^{1/}

คะแนน 4.6 – 5.0 แสดงว่ามีทัศนคติที่ดีที่สุด

คะแนน 3.6 – 4.5 แสดงว่ามีทัศนคติที่ดี

คะแนน 2.6 – 3.5 แสดงว่ามีทัศนคติปานกลาง

คะแนน 1.6 – 2.5 แสดงว่ามีทัศนคติไม่ดี

คะแนน 1.0 – 1.5 แสดงว่ามีทัศนคติไม่ดีที่สุด

"เจ้าหน้าที่ด้านการส่งเสริมการเกษตร" หมายถึง เจ้าหน้าที่ของกรมส่งเสริมการเกษตร ซึ่งสำเร็จการศึกษาด้านคหกรรมศาสตร์และมีวุฒิระดับ ปวส. หรือ ปริญญาตรี ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานเผยแพร่ความรู้ด้านคหกรรมศาสตร์ แก่กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร กลุ่มยุวเกษตรกร และกลุ่มส่งเสริมการเกษตร โดยมีเจ้าหน้าที่ประจำอยู่ตามอำเภอต่าง ๆ ทั่วประเทศ ยกเว้นอำเภอเมือง

^{1/} ประคง กรณสูตร, สัมมิทิสาสตร์ประยุกต์สำหรับครู, พิมพ์ครั้งที่ 5 (กรุงเทพฯ :

ไทยวัฒนาพาณิช, 2520), หน้า 15.

ใช้เจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นนักวิชาการเดินทางไป
ประจำสำนักงานเกษตรจังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบอีก
หน้าที่หนึ่ง

"งานเคนกิจเกษตร" หมายถึง การนำเอาวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่
ของครอบครัวเกษตรกร มาบริการให้แก่แม่บ้านเกษตรกร เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของครอบครัว
เพื่อเป็นการลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้ วิชาการต่าง ๆ ซึ่งกรมส่งเสริมการเกษตรเป็นผู้กำหนด
ได้แก่

1. วิชาอาหารและโภชนาการ
2. วิชาถนนอาหาร-แปรรูปอาหาร
3. วิชาตัดเย็บเสื้อผ้า
4. วิชาอนามัยในครอบครัว
5. วิชาบริบาลารก
6. วิชาจัดการบ้านเรือน
7. วิชาประดิษฐ์สิ่งของจากผลผลิตเกษตร
8. วิชาการเกษตร
9. วิชาการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาชีพอื่น ๆ (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2530)

"กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร" หมายถึงภาระของเกษตรกรหรือบุตรหลานหญิงของเกษตรกร
ที่พัฒนาสมบัติการเป็นอยู่เกษตรกร ถ้าเป็นโซดมีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป ได้รวมกันขึ้นในด้านความ
คิด กำลังกาย กำลังทรัพย์และจิตใจ เพื่อร่วมกันทำงาน ช่วยกันแก้ไขปัญหาของครอบครัวเกษตร
กรในหมู่บ้าน หรือตำบลนั้น ๆ ให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ คือ การอยู่ดีกินดี มีสุขภาพอนามัย
สมบูรณ์ และมีความมั่นคงของชีวิตครอบครัว อันเป็นกำลังสำคัญในการช่วยพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ
ในระดับครัวเรือนของเกษตรกรให้ดีขึ้นเป็นผลลัพธ์เนื่อง คือ ช่วยให้เศรษฐกิจของชาติดีขึ้นด้วย
(กรมส่งเสริมการเกษตร, 2530)

"แม่บ้านเกษตรกรอายุน้อย" หมายถึง แม่บ้านเกษตรกรที่มีอายุตั้งแต่ 35 ปี ลงมา ^{1/}

"แม่บ้านเกษตรกรที่มีอายุมาก" หมายถึง แม่บ้านเกษตรกรที่มีอายุตั้งแต่ 36 ปีขึ้นไป ^{1/}

"แม่บ้านเกษตรกรที่มีการศึกษาต่ำ" หมายถึง แม่บ้านเกษตรกรที่มีความรู้ตั้งแต่ ป.3

ลงมา ^{2/}

"แม่บ้านเกษตรกรที่มีการศึกษาสูง" หมายถึง แม่บ้านเกษตรกรที่มีความรู้ตั้งแต่ ป.4

ขึ้นไป ^{2/}

"แม่บ้านเกษตรกรที่มีรายได้ต่ำ" หมายถึง แม่บ้านเกษตรกรที่มีรายได้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง หรือ $\leq 32,882$ บาทต่อปีลงมา ^{3/}

"แม่บ้านเกษตรกรที่มีรายได้สูง" หมายถึง แม่บ้านเกษตรกรที่มีรายได้สูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง หรือ $\geq 32,883$ บาทต่อปีขึ้นไป ^{3/}

"แม่บ้านเกษตรกรที่มีบุตรน้อย" หมายถึง แม่บ้านเกษตรกรที่มีบุตรตั้งแต่ 3 คนลงมา ^{4/}

"แม่บ้านเกษตรกรที่มีบุตรมาก" หมายถึง แม่บ้านเกษตรกรที่มีบุตรตั้งแต่ 4 คนขึ้นไป ^{4/}

"กิจกรรมของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร" หมายถึง กิจกรรมส่งเสริมเคหะเกษตร ซึ่งได้แก่ การเข้ารับความรู้จากเจ้าหน้าที่งานเคหะกิจเกษตร การร่วมกิจกรรมกลุ่มแม่บ้าน เช่น การปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ การแปรรูปผลผลิตเกษตร การบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ การจัดบ้านเรือน ฯลฯ และการเผยแพร่ความรู้ให้กับเกษตรกรอื่น ๆ

^{1/} คณะกรรมการดำเนินงานเนื่องในปีประชากรแห่งโลก, รายงานประจำปี 2517/18, ประชากรกับการอยู่รอด, (กรุงเทพฯ : มิตรนราการพิมพ์, 2518), หน้า 252.

^{2/} กรมสามัญศึกษา, รายงานอันดับที่ 8 สัมฤทธิผลการศึกษาภาคบังคับ, (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศึกษา, 2516), หน้า 89.

^{3/} ข้อมูลจากการสำรวจกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร สำหรับปี 2534.

^{4/} คณะกรรมการดำเนินงานเนื่องในปีประชากรแห่งโลก, รายงานประจำปี 2517/18, ประชากรกับการอยู่รอด, (กรุงเทพฯ : มิตรนราการพิมพ์, 2518), หน้า 252.

"แม่บ้านเกษตรกรที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมกับกลุ่มแม่บ้านต่อ" หมายถึง แม่บ้านเกษตรกร ที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมของกลุ่มน้อย โดยได้รับค่าตอบแทนตั้งแต่ 0-3 คะแนน

"แม่บ้านเกษตรกรที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมกับกลุ่มแม่บ้านสูง" หมายถึง แม่บ้านเกษตรกร ที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมของกลุ่มมาก โดยได้รับค่าตอบแทนตั้งแต่ 4-6 คะแนน

"การใช้อุปกรณ์การสอน" หมายถึง การใช้เครื่องมือตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ประกอบ การสอน เพื่อช่วยให้แม่บ้านเกษตรกรเกิดความรู้ ความเข้าใจง่ายและรวดเร็วขึ้น ได้แก่ ของจริงและเอกสารเผยแพร่ เป็นต้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright[©] by Chiang Mai University
All rights reserved